

armen vredet om. Det er da dejligt, at han er kommet sig, men det bliver vejbestyrrelserne altså ikke bedre af.

Jeg skal så slutte dette andet indlæg med at sige, at det er klart, at – som jeg også erkendte i første omgang, og som trafikministeren konstaterede – der er flertal. Det siger sig selv. Finansministeren kan man jo ikke sådan desavouere og heller ikke formanden for Amtsrådsforeningen, så der har vi jo flertallet rigeligt hjemme, og så er der endda nogle flere, selv om der i nogle af grupperne er ret dyb uenighed, det kan heller ikke være hverken trafik- eller indenrigsministeren ganske ubekendt.

Men jeg mener altså stadig væk, at sagen skulle grundigere undersøges for at se, om der ikke er en helt tredje løsning, som er langt bedre end det, der her er forelagt. Det ville vi være tjent med, og der er intet, der løber fra os eller kører fra os – for nu at blive i sprogbruken – fordi vi gør det.

Men er der intet at gøre i den retning, så skal jeg da selvfølgelig på CD's vegne tilsige, at vi vil samarbejde med ministeren, det siger sig selv, og med andre partier og ordførere om at få rettet nogle ting med hensyn til strækningernes mængde, placering, sikring af pengene til de nødvendige formål og den slags ting. Det er klart, at det vil vi tage så sagligt på, som vi overhovedet formår, således at i hvert fald de værste skrubbudser bliver pillet ud af denne her hastelov.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Alt kan naturligvis diskuteres under udvalgsarbejdet, men på foranledning af fru Vibeke Peschardts indlæg og det spørgsmål, hun rejser omkring den vestlige del af landet, om hvorvidt der kunne være en interesse i at A 11, hovedlandevejen fra Tønder til Thy, kunne forblive i statens regi, vil jeg da gerne sige, at både ud fra en vestjysk betragtning og tilsyneladende også ud fra den nye direktør for Vejdirektoratet, hr. Henning Christiansens, synspunkt, kunne det være noget, der var værd at vende en ekstra gang.

For ud over at det i hvert fald er et ønske, som jeg ved er udbredt i det vestjyske, så kunne det måske også åbne lidt op for det hovedproblem, som vi er flere, her nævnt, nemlig de amter, der i særlig grad bliver ramt af aftalen, og det er jo i særlig grad de tre amter, som det her om A 11 vedrører, nemlig Sønderjyllands, Ringkøbing og Viborg Amter.

Men også den del af det vender vi jo tilbage til under det forestående udvalgsarbejde. Jeg har jo tidligere annonceret, at vi med interesse vil kigge nærmere på hele linjeføringen omkring Vejle, og hvorvidt Vejle Fjordbroen stadig væk har førsteprioritet.

Trafikministeren (Bjørn Westh):

Til hr. Arne Melchior vil jeg blot sige, at det, jeg prøvede at udtrykke før, var, at sagen har været diskuteret mange gange, og derfor var det ikke et spørgsmål, der var ukendt for politikerne, da det kom op. Det er rigtigt, at man de andre gange er kommet til et andet resultat, men det betyder jo ikke, at det ikke har været en problemstilling, der har været vendt mange gange, og som mange har været optaget af og derfor også kendte til. Men det er korrekt, at det ikke tidligere er kommet til det resultat, der er kommet nu.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at det er en aftale, vi har indgået med Amtsrådsforeningen, sådan som den ligger i lovforslaget, og regeringen agter selvfølgelig at leve fuldt op til den aftale, der er indgået med Amtsrådsforeningen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Til trafikministeren: Ja, det kniber altså med logikken.

Jeg kan det ikke på dato, men det skal nok være 7-8 år, siden den sidst har været oppe og vende, og siden er der sket store udskiftninger i Folketinget og i Trafikudvalget, så der var altså ikke nogen, der havde den sag præsent, men det var jo så for øvrigt også ganske ligegyldigt, om de så havde haft det, for de blev ikke spurgt. De blev overhovedet ikke inddraget i processen.

Så kan man da ikke komme og sige, at de jo godt vidste, at det ville komme på et eller andet tidspunkt – uden drøftelse – og jeg må, ligesom hr. Helge Sander så flot har gjort det, tage afstand fra Amtsrådsforeningens formands citat, som jeg læste op tidligere på dagen, og forsvare husets ære og funktion ved at sige, at når man sidder i forhandlinger om noget helt andet og pludselig afgør sådan en sag uden at inddrage partierne, ordførerne eller udvalget, så er der altså tale om en hovsaløsning, så er der tale om et lyn fra en klar himmel og en tyv om natten. Anderledes kan det ikke være. Lad os nu se at få det bedst mulige ud af det.

Hermed sluttede forhandlingen.